

Методи і форми навчання дають можливість реалізувати принципи навчання, специфічні зокрема. Головними складовими професійно-креативного освітнього середовища виступають: сучасні засоби навчання, зокрема аудіовізуальні.

Комп'ютерна (інформаційна) технологія навчання спрямована на досягнення цілей інформатизації навчання на основі застосування комплексу функціонально залежних педагогічних, інформаційних, методологічних, психофізіологічних і ергономічних засобів і методик, створених і організованих на базі технічного й програмного забезпечення ЕОМ. Сьогодні виокремлюють кілька основних напрямів використання ЕОМ у педагогічному процесі: для наочного представлення важливих тез положень; моделювання і наочного представлення окремих економічних явищ; автоматизованого навчання; автоматизації проектування; розв'язання задач; контролю підготовленості студентів (тестування, задачі, ситуації тощо).

Модернізація сучасної ступеневої вітчизняної освіти однозначно спрямована на педагогіку співробітництва, утвердження гуманістичної педагогіки (як приклад, Концепція «Нова українська школа»). Стає очевидним, що громадянські, морально-етичні цінності є важливою складовою професійного розвитку.

Отже, нами окреслено шляхи реалізації специфічних принципів навчання у процесі підготовки майбутніх підприємців.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про освіту» [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>. З екрану.

2. Стандарт вищої освіти України. Перший (бакалаврський) рівень, галузь знань 07 «Управління та адміністрування», спеціальність: 076 «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність». Наказ Міністерства освіти і науки України від 13.11.2018 р. № 1243. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/vishcha-osvita/zatverdzeni%20standarty/12/21/076-pidpriemnitstvo-torgivlya-ta-birzhova>. З екрану.

3. Фіцула М. М. Педагогіка вищої школи: Навч. посіб. / М. М. Фіцула – К.: «Академвидав», 2006. – 352 с.

СТЕНЧУК Д.В.,

ЧЕКАН О.І.,

Мукачівський державний університет, Україна

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ КОМУНІКАТИВНО-МОВЛЕННЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Особливе місце в системі діяльностей відведено спілкуванню. Спілкування визначається як специфічний вид людської діяльності, який вчені розглядають як необхідну складову основних видів діяльності [5]. Щоб виокремити спілкування із структури іншої діяльності використаємо підхід, запропонований К. Платоновим. Так, на думку вченого, діяльність здійснюється за схемою «суб'єкт — об'єкт», де суб'єктом виступає окрема особистість або група [5]. Якщо в якості об'єкта виступають предмети, діяльність має предметний характер. Діяльність, у якій предметом виступають інші суб'єкти, розглядається як спілкування.

Трудова діяльність як основний вид діяльності людини є предметом дослідження багатьох наукових галузей. Зокрема, як особливий різновид трудової діяльності, вивчається професійна, і визначається як різновид занять, фах, спеціальність, ремесло, кваліфікація, що вимагає володіння комплексом спеціальних теоретичних знань і практичних навичок, які здобуваються в процесі фахової підготовки у відповідних за профілем навчальних закладах з підготовки фахівців певного профіля. На сучасному етапі найбільш визнаною класифікацією типів професій є розподіл, здійснений Є. Климовим з використанням таких схем професійної діяльності: «Людина — Природа», «Людина — Техніка», «Людина — Знак», «Людина — Образ», «Людина — Людина» [3].

Педагогічна професія, за Є. Климовим, належить до типу професій «Людина — Людина», тому її представники мають відповідати вимогам професіограми [3, с. 105]. Тим, хто обрав цей тип професій мають бути притаманні такі якості: вміння керувати, вчити, виховувати; уміння слухати і вислуховувати; широкий кругозір; спрямованість розуму на пізнання людської душі, уважність до прояву почуттів, розуму і особливостей характеру людини, її поведінки; вміння чи здібність подумки уявляти, моделювати її внутрішній світ; проєктувальний підхід до людини, який ґрунтується на впевненості — «людина завжди може стати кращою»; здатність до співпереживання; здатність до оптимальних дій у нестандартних ситуаціях; високий ступінь саморегуляції [3]. Їм має бути властиве стійке хороше самопочуття у роботі з людьми; потреба у спілкуванні; здатність подумки ставити себе на місце іншої людини та швидко орієнтуватися у взаємовідносинах людей. Особлива увага приділяється психологічним протипоказанням до професій типу «Людина — Людина». Серед них: дефекти і невиразність мовлення, замкненість, зануреність у себе, некоммунікбельність, яскраво виражені фізичні недоліки, загальмованість рухів, надмірна повільність, байдужість до людей, відсутність ознак безкорисливого інтересу до людини — інтересу «просто так» [3].

У структурі трудової діяльності важливе місце посідають засоби і знаряддя. До зовнішніх засобів віднесено речові, інформаційні, функціональні знаряддя праці [3, с. 94]. Внутрішніми засобами виступають властивості людини: мисленнєві схеми обстеження і оцінювання ситуацій, прийняття рішень. Що менше використовуються предметні засоби, то складнішою є система внутрішніх. Тому, визначаючи специфіку педагогічної праці, доцільно говорити передусім про її внутрішні ресурси. В опануванні людиною системою внутрішніх засобів праці полягає, на погляд Є. Климова, секрет досягнення майстерності у будь-якій трудовій діяльності. Регуляторами формування людини як суб'єкта праці, на думку вченого є: 1. Образ об'єкта (предмет праці, зовнішні засоби, умови і прояви трудової діяльності). 2. Образ суб'єкта. 3. Образ суб'єкт-об'єктних і суб'єкт-суб'єктних відношень (потреби, потребнісні стани; емоції, почуття, емоційні відносини; характер; спрямованість особистості, світогляд [2].

Виявлення сутності професійно-педагогічної діяльності передбачає розкриття її предмета, структури й змісту, внутрішніх і зовнішніх зв'язків її складових, сучасних тенденцій розвитку, оскільки поряд із загальними рисами, притаманними будь-якому виду людської діяльності, їй властиві такі специфічні особливості, як:

нормативно-творчий, рефлексивно-гуманістичний та пізнавально-комунікативний характер [3, с. 6]. У сучасній науковій, навчально-методичній літературі [3; 4] педагогічну діяльність розглядають як особливий вид соціальної діяльності, спрямований на передавання старшим поколінням молодшому накопиченої людством культури і досвіду, створення умов для його особистісного розвитку і підготовки до виконання певних соціальних ролей у суспільстві [1, с. 71]. Як діяльність соціального управління, доцільну взаємодію вихователя з об'єктами виховання, іншими суб'єктами виховання і засобами процесу виховання, які входять до однієї з ним педагогічної системи, а також взаємодію з іншими педагогічними системами та середовищем, розглядає педагогічну діяльність Л. Спирін [5, с. 20].

Н. Кузьміна розкриває педагогічну діяльність як процес виконання великої низки педагогічних завдань, які підпорядковуються загальній кінцевій меті — формування особистості, її світогляду, переконань, свідомості, поведінки [4, с. 54]. Специфічною рисою педагогічної діяльності, на думку вченого, є її продуктивність, про найвищий рівень якої свідчить уміння педагога перетворити свій предмет у засіб формування особистості учня, його потреб у самовихованні, самоосвіті, саморозвитку .

Отже, специфіка педагогічної діяльності полягає в тому, що педагог скеровує діяльність інших людей. Це дає змогу схарактеризувати її як своєрідну мета-діяльність, у якій визначальними є рефлексивні процеси. Рефлексивне керівництво педагогічним процесом відображає ставлення вчителя, який центрується на учневі, як його активному учаснику. Враховуючи інтереси, бажання, завдання розвитку дітей, педагог стає на позицію співробітництва, фасилітації, допомоги, сприяє їхній самореалізації [1].

Список використаних джерел

1. Волков Н. П. Педагогика / Н. П. Волков. – К. : Академия, 2001. – 576 с.
2. Галузевий стандарт вищої освіти. Освітньо-професійна програма підготовки бакалавра за спеціальністю 6.010101 «Дошкільне виховання» / За заг. ред. Страшка С. В. – К. : Вид-во НПУ, 2006. – 258 с.
3. Климов Е. А. Введение в психологию труда / Е. А. Климов. – М. : Изд-во Моск. ун-та, 1988. – 198 с.
4. Кузьмина Н. В. Психологическая структура деятельности учителя / Н. В. Кузьмина. – Гомель : Гомель унт-т, 1976. – 386 с.
5. Платонов К. К. Краткий словарь системы психологических понятий / К. К. Платонов. – М. : Высшая школа, 1984. – 174 с.
6. Спирин Л. Ф. Формирование профессионально-педагогических умений учителя-воспитателя / Л. Ф. Спирин. – Ярославль, 1976. – 82 с.

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>